

Odluka:

PŽ 591/2019-4

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 591/2019-4

ECLI broj: ECLI:HR:VTS:2019:49

Datum odluke: 13.03.2019

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Trgovački - drugostupanjski

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Poslovni broj: 44 PŽ-591/2019-4

1

REPUBLIKA HRVATSKA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 44 PŽ-591/2019-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jelene Čuveljak, predsjednice vijeća, Jagode Crnokrak, sutkinje izvjestiteljice i Božene Zajec, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom S. K. A. d.o.o. u stečaju, OIB ..., S., .odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika E. & S. B. d.d., OIB ..., R., kojeg zastupa punomoćnik Z. B., odvjetnik u Odvjetničkom društvu B. & P. u Z., protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1878/2016-181 od 13. prosinca 2018., u sjednici vijeća održanoj 13. ožujka 2019.

riješio je

Uvažava se žalba razlučnog vjerovnika E. & S. B. d.d. iz R. i ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1878/2016-181 od 13. prosinca 2018.

Obrazloženje

Pobijanim je rješenjem ispravljeno i dopunjeno rješenje istog suda poslovni broj St-1878/2016-177 od 3. prosinca 2018. u točki II. izreke tog rješenja tako da je određeno kako će se dosuđena nekretnina iz točke I. rješenja od 3. prosinca 2018. predati kupcu E. & S. B. d.d. nakon što kupac u roku od 30 dana od pravomoćnosti rješenja o dosudi položi kupovninu za nekretninu u iznosu od 1.998.000,00 kn uvećanu za PDV u iznosu od 499.500,00 kn odnosno ukupno 2.497.500,00 kn, umanjenu za iznos uplaćene jamčevine u iznosu od 199.800,00 kn. Iz obrazloženja proizlazi da je u rješenju o dosudi nekretnine, a nakon provedene elektroničke javne dražbe propušteno odrediti da iznos kupovnine valja uvećati za porez na dodanu vrijednost u iznosu od 499.500,00 kn, o čemu je podneskom od 12. prosinca 2018. sud obavijestio stečajni upravitelj. Sud navodi da je zaključkom o prodaji sporne nekretnine od 25. travnja 2018. utvrđena vrijednost predmetne nekretnine u iznosu od 3.996.000,00 kn bez PDV-a, a kako je stečajni upravitelj izvijestio sud da je stečajni dužnik obveznik PDV-a, to je rješenje ispravljeno i dopunjeno sukladno odredbama čl. 339., 340., 342. i 347. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni

tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/05 i 104/17; dalje: SZ).

Razlučni vjerovnik, kupac kojem je nekretnina dosuđena žalbu je podnio zbog svih žalbenih razloga. U bitnom navodi da je pogrešno utvrđenje suda kako je u konkretnom slučaju stečajni dužnik obveznik plaćanja poreza na dodanu vrijednost jer iz odredbe čl. 75. st. 3. t. d. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“ broj: 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14, 115/16 i 106/18; dalje: Zakon o porezu na dodanu vrijednost) proizlazi da je porezni obveznik koji je upisan u registar obveznika PDV-a u Republici Hrvatskoj obavezan platiti PDV kada mu se obavi isporuka nekretnina koje je prodao ovršenik u postupku ovrhe. S obzirom na to da se prodaja nekretnina u stečajnom postupku provodi uz odgovarajuću primjenu odredaba pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretninama sukladno odredbi čl. 247. st. 1. SZ-a to proizlazi da je prodajom nekretnina u ovom postupku nastala obveza plaćanja PDV-a na teret žalitelja, a ne stečajnog dužnika. Nadalje, žalitelj kao obveznik plaćanja PDV-a u konkretnom slučaju ima mogućnost korištenja opcije tuzemnog prijenosa porezne obveze, kada mu se obavi isporuka nekretnina sukladno odredbi čl. 40. st. 1. t. 1. i k. Zakona o porezu na dodanu vrijednost, pa je žalitelj iskoristio opciju tuzemnog prijenosa porezne obveze i o tome dao izjavu, slijedom čega nije dužan iznos PDV-a uplatiti u korist računa kod FINA-e kako je navedeno u pobijanom rješenju. Stoga predlaže rješenje ukinuti.

Žalba je osnovana.

Pobijano je rješenje ispitano na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a. Rješenje je doneseno uz pogrešnu primjenu odredaba Zakona o porezu na dodanu vrijednost te ga je kao nezakonitog valjalo ukinuti.

Iz preslike dijela spisa koja je dostavljena uz žalbu proizlazi da je u ovom stečajnom postupku određena prodaja imovine dužnika i to posebnog dijela nekretnine označenog kao katastarska čestica broj 3591 zk. ul. 22924, k.o. G. Z., u naravi poslovni prostor u Z., uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretninama sukladno odredbi čl. 247. st. 1. SZ-a. Žalitelj u tom smislu pravilno ukazuje da se, s obzirom na navedenu zakonsku odredbu radi u konkretnom slučaju o prodaji nekretnina u ovršnom postupku, pa da se u smislu odredbe čl. 75. st. 3. t. d. Zakona o porezu na dodanu vrijednost to smatra isporukom nekretnine koju je prodao ovršenik u postupku ovrhe, dakle da je sukladno citiranoj odredbi Zakona o porezu na dodanu vrijednost obavezan platiti porez na dodanu vrijednost upravo žalitelj kao kupac i kao porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a u Republici Hrvatskoj, jer mu je obavljena isporuka nekretnina u ovršnom postupku. Dakle, žalitelj pravilno ukazuje da sukladno citiranim odredbama SZ-a kao i Zakona o porezu na dodanu vrijednost u konkretnom slučaju porezni obveznik plaćanja poreza na dodanu vrijednost nije stečajni dužnik, već je to upravo kupac, u ovom slučaju žalitelj.

Također, žalitelj pravilno ukazuje i na mogućnost korištenja opcije tuzemnog prijenosa porezne obveze u slučaju kada se prodaje nekretnina u postupku ovrhe na koju se plaća PDV, a kada je kupac porezni obveznik upisan u registar obveznika PDV-a. To znači da, uz odgovarajuću izjavu koju je, kako proizlazi iz preslike dijela spisa, žalitelj kao kupac dao uz podnesak od 24. prosinca 2018., izjavu o korištenju opcije tuzemnog prijenosa porezne obveze, ovršenik koji je upisan u registar obveznika PDV-a, u ovom slučaju stečajni dužnik neće na nekretninu prodanu u postupku ovrhe obračunavati PDV, već će se primijeniti prijenos porezne obveze, a kupac nekretnine koji je upisan u registar obveznika PDV-a obračunava PDV na kupljenu nekretninu, koji može odbiti kao pretporez. U tom smislu je očitovanje dao i stečajni upravitelj, očitujući se na predmetnu žalbu, kada je izvijestio sud da je žalitelj kao kupac sporne nekretnine dao izjavu o korištenju opcije tuzemnog prijenosa porezne obveze, a da je stečajni dužnik stoga kupcu 3. siječnja 2019. izdao i poslao račun na iznos od 1.998.000,00 kn, dakle bez PDV-a i da kupac ispunjava svoju obvezu uplatom iznosa iz računa uz izjavu o korištenju opcije tuzemnog prijenosa porezne obveze za PDV.

Zbog navedenog, kako je pri donošenju pobijanog rješenja prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno-pravne odredbe Zakona o porezu na dodanu vrijednost, a niti se ne radi o potrebi ispravka rješenja o dosudi u smislu odredbe čl. 342. st. 1. ZPP-a, odnosno dopune rješenja u smislu odredbe čl. 339. st. 1., a sve u svezi s odredbom čl. 347. ZPP-a, to je pobijano rješenje valjalo ukinuti bez potrebe vraćanja na ponovan postupak, sukladno odredbi čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a.

Zagreb, 13. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Jelena Čuveljak, v. r.